

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PÉNTEK ÉS VASARNAP KIVÉTELEVEL.

Előfizetési árak:

helyben, vagy postán küldve:
Égész évre . . . . . 10 ffr. — kr.
Félévre . . . . . 5 — —
Negyedévre . . . . . 2 — 50 —
Egy órára . . . . . 1 — —

Egyes szám 4 kr.

Alap szellemi részét illető minden köz-
emlék a szerkesztőségbe (Nagy-uj-utca
1792. sz.) bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:

Tellegdi K. Lajos könyvkereskedésében
és a kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
1792. sz. alatt.)

Hirdetési díj:

Négy hasábo' petti sorért 1/2 kr. Nagyobb
terjedelmű a többszöri hirdetések alk-
számi jutányos áron vétetnek fel. Bélyeg-
díj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló
újdonság sora 50 kr.
Nyilvántartási költségek minden petti sorra
10 krajczár.

Hirdetések fölvetelnek a szerkesztőség-
ben és kiadóhivatalban. (Nagy-uj-utca
1792. sz. a.)

Kéziratok nem adtnak vissza.

Korona és hercegi kalap.

»A magyar korona sem több, sem kevesebb, mint egy osztrák hercegség kalapja, így szólnak azon igék, a melyeket a bécsi antiszemita egyik bölcs vezére kiszalajtott a száján, szokás szerint, megdondolás nélkül.

Mert lehetetlen, hogy egy modern ember, a ki írni és olvasni tud s gondolatait keze keresztvonásával fejezi ki, ilyen kijelentést tegyen, ha a természet rendje szerint előbb jár az esze, mint a nyelve. Csakhogy az a baj, hogy a jámbor Lueger, a ki a lóvasúti kocsisokhoz méltó stílusban szokta nyelvéseit folytatni, soha sem gondolja meg előre, hogy mit szalajt ki meglehetősen nagy kaliberű száján.

Hogy mi az a magyar korona, a melyről idestova kilencz század fényes ragyog le s a melynek minden köve olyan multtal bír, a milyennel az egész mai osztrák birodalom sem dicsekedhetik s hogy mennyivel több jelentősége van a magyar koronának, — a mely régebb nemcsak az egyes osztrák hercegi kalapoknál, de magánál az osztrák császári koronánál is s melylyel csak kevés európai korona dicsekedhet, — mint egy osztrák hercegség kalapjának: azt magyarázni felesleges, sőt épen a magyar korona méltóságának megsértése volna.

Nem is tulajdonitanánk Lueger ur beszédének annyi fontosságot, hogy arról ezen helyen emlékezzünk meg, ha Lueger ur e szavakat nem az osztrák parlamentben mondotta volna, a hol még most is legalább, mint pium desiderium a centralisták eszeveszett törekvése él, mely egy korona alá akarná keríteni a magyar és osztrák államot.

De miután nem egyszer van rá eset, hogy az osztrák szónokok, megirigyelve a magyar állam haladását s erejét, bátorságot vesznek maguknak eltagadni, hogy az éjszaka elmúlt s a viláosság napja jótékonyan ragyog a népek szabadságának égboltozatjain: jó néha ezeket az urakat emlékeztetni arra, hogy a magyar korona egy oly közjogi rendszer középpontja, a mely ha fenn nem állana, bizony a jó osztrák urak sem beszélhetnének ma a parlamentben és parlamentről.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

A királyi tanácsos leánya.

— Társadalmi regény. —

Írta: V. Gaál Karolina. 30.

(Folytatás.)

XVIII.

A ki messziről jött.

— Találkozni fogsz velem, itt társület élünk; — Jenő, a vidék igen szép és azi tartom, azért oly kedvesek és szépek a nők.

— Természetesen, a vidék szépsége, jó levegője nagy befolyással lehet az ember kedélyére, egészségére s így a nőkre is hatással van.

— Majd megismertetek néhány jól nevelt leánnyal. . . De arám nővére legjobban neked való lenne, a csinos Margit.

— Ha nem is jut eszedbe, édes Gerőm, a szegény Szeréna.

— Oh, anyám, a legjobb mód lenne Jenő boldogtalanná tételére Szerénát vétetni el vele. Nem igen bízod, hogy átváltozzék.

— Ki az a Szeréna? — kérdi figyelve Jenő.

— Egy elhunyt királyi tanácsos leánya, nagyravágyónak, kevélynek, munkakerülőnek, szenvedőnek nevelve — és szegényül hagyatva . . . felett keserűen Gerő. Ha ékszerrei nem volnának, melyeket most pénzzé kell ten-

Azok az osztrák hercegi kalapok, a melyekre Lueger ur hivatkozik még ma is fenn volnának a Geszler pónáján s egy osztráknak sem lenne bátorsága, hogy Tell Vilmos legyen, ha a magyar korona nem volna több egy ilyen kalapnál.

S az a fényes osztrák korona, a mely alá oly nagyon szeretnék az osztrák urak az „összbírodalmat” összegyűjteni, aligha ragyogna ma oly fényesen, ha a magyar korona tagjai nem rántották volna kardot mindannyiszor, a hány-szor az osztrák hercegi kalapok az elenyészés, vagy a beolvadás veszélyében forogtak.

Lueger ur él a parlamenti szólás-szabadsággal azon határig, ahol már a köztisztesség határa régen elvégződött s bátorságot vesz magának a magyar szent korona gyalázására, de nem gondolja meg, hogy ha a magyar korona abból a gyárból került volna ki, ahonnan az osztrák hercegi kalapok, ő nem szónokolhatna most ott, a hol egy felszabadt nemzet saját sorsát szabadon intézi, hanem meg kellene elégednie azzal, hogy a miniszteri rendeletekhez alkalmazza magát, vagy pedig a kufsteini, vagy a jofestadi kaszamatákba kellene vonulnia.

Sajnos, hogy az osztrák parlamentnek német tagjai, kik alig bírják saját fölényüket fenntartani a maguk országában, be nem látják, hogy az ő supremáciájuk csak úgy lehetséges, ha egy szabad és erős magyar államra támaszkodhatnak.

Elfelejtik, hogy az a Hentzi, akinek meggyaláztatásán keseregnek, ép úgy segített az ő szabadságuk sirját megásni, mint a mienkét s elfelejtik, hogy az a Kossuth, a kinek nevét nem veszik szájukra anélkül, hogy ne gyalázzák, az ő szabadságuk s alkotmányuk kivívására is közreműködött.

Elfelejtik, hogy abban az időben, mikor a magyar korona nem volt több egyéb koronáknál, nem volt több, mint egy hitvány ékszer, melyet, ha elvész, pótolni lehet, akkor ők sem élvezték a parlamentarizmus szabadságait s hogy a magyar szent korona felragyogása az ő szabadságuk okozója is volt.

nem, hogy abból élhessen, akkor nem tudom, mi lenne belőle.

— És hol tartózkodik? — Nálatok talán?

— Oh nem; mondta Gerő és elbeszélte Szeréna sorsát fivérének, egész utolsó nálaletéig.

— Nálad vannak ékszered még?

— Igen, nincs időm Párisba utat tenni miattok, Budapestben nem akarom elvesztegetni, de az emberek nyelvére se akasztom a dolgot.

— Mutasd, bátyám, én darabonkint meg tudom mondani értéküket, hogy meg ne csaljanak. Talán nem is kellene szegény leánytól mind eladni, ha kevesebb is elég lenne őt jólébe helyezni.

— Igen, ősém, de nem elég, hogy megvegyek neki egy viskót s berendezem. Hát az élelem, mig terem valami idegenektől kezelt földeiben? Hát az elemi csapások idején, betegség és hosszú életre gondolva, barátom, ekkor sohse elég a pénz ilyen nevelésű leánynak. Nem tud az dolgozni.

— Makacs kis teremtes lehet, amint lefestitek előttem, és mégis higgyétek el, én szánalomra méltónak találok, mert még csak egy elhagyott, tanács nélküli leány.

— Nem kell annak a tanács! nevetett Gerő, kifogott rajtam, anyámon, és most is ott hagyja a rokonait; annyi dacz, önállóság van benne, hogy nem is tudom, mit tesztek, ha majd nem kellene neki apróceprő tanácsaim kis gazdaságában.

— Itt leszek én is, mondta Sorányiné,

A Wekerle-kabinet.

A kormányelnök és a kormány új tagjainak esküvője, valamint az egész kormány bemutatása a főség előtt, szombaton történt meg a szokásos szertartások között.

A kormány összes tagjai reggel 9 órakor gyűltek össze a Bandgasseban lévő magyar házban s fél 10 órakor kocsiztak a Burgba. A miniszterek, élükön Wekerle Sándor miniszterelnökkel, valamennyien pompás magyar díszruhát viseltek, kivéve Fehérváry Géza báró honvédelmi minisztert, a ki a magyar huszár-tabornokok skarlátpiros egyenruháját öltötte föl — s fölvonulások Bécs utcáin nagy feltűnés között folyt le; az utcákon és a Burg előtt egész tömeg állott, élénk érdeklődéssel nézve a magyar urakat. Fejérváry báró ez-uttal már a Lipóttrend nagykeresztjének szalagját és csillagját viselte, melylyel a főség a pénteki nap folyamán tüntette ki.

Az esküvőtel a következő módon ment végbe:

Első sorban Wekerle Sándor miniszterelnök mint ilyen tette le a hivatali esküt; ez aktuális az eskümintát Fejérváry Géza báró, mint a király személye körüli miniszterium ideiglenes vezetője olvasta fel.

Ezután Tisza Lajos gróf, a király személye körüli és Hieronymi Károly belügyi miniszter tette le az esküt; az eskümintát ezuttal Tarkovich József miniszterelnöki államtitkár olvasta fel.

Ezután Wekerle Sándor miniszterelnök bemutatta a királynak a kabinet összes tagjait s a főség hosszabb cserélet tartott új tanácsadóival, mindnyájokkal hosszabban és a legnagyobb szelgelgetve, leginkább a függő politikai kérdésekről és viszonyokról.

Végül a király külön kihallgatáson fogadta Tisza Lajos gróft és Hieronymi Károly új minisztereket, a kik kinevezetésüket köszönték meg a főségnek. — A király ekkor is hosszabban és a lehető legszívélyesebben beszélgetett mindkét új miniszterrel.

A magyar kormány tagjai ezután egy kocsisorban hajtottak a Burgból vissza a magyar házba, a mi Bécs utcáin ismét nagy feltűnést keltett és a kiváncsiak egész tömegét tömörítette sorfallá. — A miniszterek ezután rövid konferenciát tartottak a magyar házban.

Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter vasárnapig még Bécsben maradt, míg a többi miniszterek Wekerle Sándor miniszterelnökkel együtt szombaton délután visszautaztak Budapestre.

A N. Fr. Pr. értesülése szerint nem mérhet fel kétség az iránt, hogy az egyházpolitikai programot liberális értelemben fogják megoldani s hogy a házassági jogot a kötelező polgári házasság alapján fogják reformálni. A kormány programját át fogja ölelni az állami élet valamennyi ágát s a közigazgatás államosítása sem fog a programból hiányozni. (És ez utóbbi fogja Wekerlet megbuktatni,

egy kicsit majd szigorubbán fogjuk. Végre is csak mi lehetünk igaz jóakarói; alig lakott rokonainál, már nehány órára forintig megcsaltak. Most, hogy huszezerje oda van, már mellőzni kezdik őt.

— Szegény fiatal szív, 17 éves! Mennyit kell még neki ezental szenvedni, ha okos utra nem tértem. Mert egy könnyelmű, pénz-pazarló, haszontalan fiatal emberhez igen hasonlít egy munkát nem ismerő, daczos önféjű leány. — Kell, hogy mindenkit a sors keze tanítson meg jobba lenni, ha az okos emberek tanácsait el nem fogadják. Mindenesetre mutass be nála bátyám, a kis makacsnak sorsa érdekelt.

— És ha bele szeretsz? — kérdi a mama, — mert Szeréna igen szép és olvasott.

— Ha bele szeretsz? — Eh, talán nem, mivel lovagias kötelességemmel tettelek Leona nővérét, Margitot, nőül kismelmem. — Nekem igazán jó, szelid és munkaszerető nő kell; mit gondoltok: ha mint gőzhajó-kapitány ritkán lehetek hon, és ekkor is rendtelenséget, daczos feleséget, piszkos gyermekeket és rossz ételt találjak otthonomban? — Az nem megy. — Leona nővére épen neked való lenne, az igaz, mondta Gerő; de távolról se vedd alá magadat egy kényszerült házasságnak. — Szived is szerepeljen ősém ebben, mert hiszen jól esik tudnunk, hogy a nőt, kit élettársul vettünk, szerelemre is méltónak találjuk. . .

— Igaz — sohajta Jenő. Nem mondom, hogy nem szerettem volna már egy kettőt,

mert mindaddig, mig Magyarország teljesen független nem lesz, sem a protestáns autonómiát, sem a törvényhatóságok autonómiáját föl nem adjuk! S z e r k.)

Wekerle kinevezése f. hó 17-éről, a szak-miniszterek kinevezése pedig folyó hó 19-éről van keltezte. — A szabadelvű pártkörben az új miniszterium ma este fogja magát bemutatni.

Azon felfogással szemben, hogy Wekerle miniszterelnöksége a demokrácia győzelmét jelenti, (a minek mi is hangot adunk.) Hedry Bódog, a »Sárosmezeyi Közlöny» nagynevű szerkesztője, a következő szellemes sorokat írja:

»Mi Wekerle felmagasztalásában a z arisztokrácia győzelmét látjuk; győzelmét annak az arisztokráciának, mely minden gondolkodó és civilizált ember előtt a legjogosultabb; a z észbeli arisztokráciának.

BELFÖLD.

Andrássy gróf államtitkár. Biztos forrásból jelentik, hogy Andrássy Gyula gróf elfogadta a belügyminiszteri államtitkarságot.

Fáklyásmenet Wekerlénék. A budapesti belvárosi kör elhatározta, hogy Wekerle miniszterelnöknek szerdán fáklyásmenetet rendez. — A rendező bizottság 1500 fáklyát szerzett be e célra.

KÜLFÖLD.

A Panama-ügy. Párisból jelenti egy távirat: A lapok felszólítják Floquet képviselőházi elnököt, igazolja magát ama vád ellenében, hogy 1888 decemberében háromszázezer frankot erőszakolt ki a Panamátársaságtól választási agitáció céljára.

Az anarkisták. Páris, nov. 18. A rendőrség a legmesszebb menő övintézkedéseket fogantatosította az angol nagykövetség védelmére, mert az anarkisták azt jelentették, hogy merényletet fognak ellene elkövetni. Hír szerint, már ismerik a legutolsó robbanás tetsét. Az illető most állítólag egy hajón tartózkodik, s ki is ártak volna már a parancsot, hogy a partra szállásnál fogják el.

Megszökött trónkövetelő. Moszkvából jelenti, hogy Szavin orosz kalandor megszökött Szibériából, a horvát bolgár trónra való aspirálása miatt örökre száműztek. Azt mondják, hogy most Moszkvában lappang.

Egyesülő helyi vasutak.

Debreczen, nov. 21.

A hatvan-utczabaro m-vásá r t é r i v a s u t r t á r s a s á g — a helyi vasut r. társasággal való egyesülés céljából — Lengyel Imre elnökelete alatt — tegnap d. e. 10 órakor a város háza nagy tanácstermé-

de tartósan nem. — A mai hülgyek hamar elveszítik önbecsérzéküket és szépségeink játékszerévé alacsonyulnak. — A dacz gonosz asszonynak tulajdonja, de a földig hajló engedékenység is unalmas. Vagy forrón szeretnek és gyorsan önfeláldozók, vagy hüllyenek daczból és pokollá változtatják a családéletet.

— Azért vigyázni kell — mondá komolyan Gerő.

Előhozta Szeréna ékszerreit, melyeket a kincsek ismerője bámullattal szemlélt, s bátyjának sorban feljegyzé értéküket.

— Tégy el belőle egy párt a szegénykének! — szölt Jenő. Mint fájhat neki, hogy e ragyogó szép dolgoktól meg kell válnia.

— Nem fáj annak! nevetett Gerő. Különös lány az. Annyi drága ruhája van, hogy tíz évig sem koptatja el; ő nem örül azoknak. Két legdrágábbat csak úgy könnyen ajándékozott leányrokonainak, atyja aranyóráját fivérének. Ime egy kis példája a könnyelmű számitni nem tudásnak.

— Kár érte. Higgyétek el, azért még a legderekabb feleség válhatik belőle, mondá Jenő.

— Köszönöm férjének mulatságát, nevetett Gerő. Egész életén át oktassa az ember és perlekedjek vele, birkózzék daczával: ezt vállalja magára, akinek tetszik.

— Bizony kár érte, mert nagyon szép leány; még sok fiatal embert megfoszt nyugalmától, sohajtott Sorányiné.

ben rendkívüli közgyűlést tartott. A jegyzőkönyv vezetésével Márk Endre, a jegyzőkönyv hitelesítésével pedig Nagy Ferenc és Báthory Sándor bizattak meg.

A közgyűlés határozatképessége konstatáltván (a jelen voltak 243 részvényt és 210 szavazatot képviseltek), olvastatik az igazgatóság javaslata az egyesülés iránt. — Az igazgatóság kifejti, hogy a vállalat jelen alakjában a részvényesek érdekeinek meg nem felel. Nagyon óhajtható, hogy a r. társaság olvadjon bele a helyi vasut r. társaságba. A vállalat részvényei ez idő szerint értékkel nem bírnak. Az első 14 hónapi üzemi veszteséggel járt, azután pedig jelentéktelen nyeresémmutakozott, mely azonban nem biztosítja a jövőt. Az újítások, melyekre szükség van (a pálya jó karban tartása, lovak beszerzése stb.), ismét nagyobb összeget emésztene fel. A közbizottság-híd, melyhez a társaság sok reményt fűzött a személyszállítás szaporodására nézve, a városnak más oldalán építették; a vásártér rendezése késik, a fűzes-abonyi vasúthoz fűzött remények pedig nem teljesedtek be. Megpróbálta az igazgatóság a kiadások apasztatását, az ideai zárlat mégis valószínűleg deficittel fog végződni. Az igazgatóság ajánlja a csatlakozás elfogadását s ez esetben az igazgatóság előterjeszti az eddigi mérleget s kéri fogja a felmentését.

A felügyelő bizottság hozzájárul az igazgatóság javaslatához.

Olvastatik a helyi vasut r. társaság és a hatvan-utca-barom-vásártéri vasut r. társaság egyesült feltételeiről fölvetett jegyzőkönyv. Mindkét társaság 3-3 tagot küldött ki a tárgyalásokra. A hatvan-utca-barom-vásártéri vasut r. társaság ezen egyezkedés szerint feloszlik s vagyonát tehermentesen átadja a helyi vasut r. társaságnak, mely a hatvan-utca-barom-vásártéri vasut részvényeit átveszi s két részvényért egy részvényt ad. A helyi vasut köteles a vásártéri vasutat továbbra is üzemen tartani, ennek személyzetét — a jelenlegi díjazás mellett — átvenni. Az egyesülés költségeit a helyi vasut r. társaság fedezi.

Az igazgatóság a feltételeket elfogadásra ajánlja. Lengyel Imre még megjegyzi, hogy egyesülés esetén a helyi vasut igazgatóságának tagjainak számát kettővel szaporítani fogják s e két helyet valószínűleg a vásártéri vasut részvényeseinek sorából töltik be. Továbbá előterjeszti azt, hogy a kieserelendő részvényeket az 1892. évi részvényekkel ellátva adja át a helyi vasut r. társaság.

Balogh Mihály számításokat tévén a vásártéri vasut felszereléseinek értékére nézve s konstatálván, hogy e vasut évről-évre önmagát emészt, ajánlja az igazgatósági javaslat elfogadását.

Tóth Béla építész korainak tartja még az egyesülés eszméjét. Azt hiszi, hogy körültekintőbb és mérsékelt gazdálkodás mellett elérhető azon jövedelem, melyet a helyi vasutal való egyesülés kilátásba helyez. Óhajta, hogy bizottság küldessék ki, mely méltányosabb fel-

XIX.

A találkozás.

Szeréna egész éjteljéig majdnem álmatlanul töltötte a vendégnap után.

Gondolkozott azok felett, miket nagynénjéről Sorányiék illetőleg hallott.

Tehát mégsem csalta sejtelmét, csak egy kicsit tévedt azon hitben, hogy Gerő akarná őt nejeinek, pedig alkalmasint távollevő fivérének szánta, de politikából még csak nem is beszéltek neki felőle, nem tudták vele, hogy van még egy fiok.

Végre is a legnagyobb önzés volt hát, hogy Szerénát magukhoz vették; önzésből beszéltek neki és szerették volna paraszt-dolgokra hajtani.

Igaz ugyan, hogy a néni is mindig azt «diktálja», hogy dologra kell szokni minden férjhez menendő lánynak.

De hát oly barbárok volnának azok a férj urak, hogy nejeiket a konyhába, az élesztárba küldenek? Hát nem volna kivétel közöttük?

Igen ám, olyan Móricz-féle férj, ki örökös az eke mellett nevelkedett! (Egy alkalommal meg is nézte Szeréna a majorban, hogy mi az az eke!) E mellett bizony nem olvashat könyveket és a cselédséggel való örökös perpatvarokdást beviszi neje szobájába is; végre tán nejt se kiméli, ha egyszer az étel kozmás, vagy a kenyér savanyu lesz.

De hogy őt érnek-erejével a fioknak akarták megszerezni, huszezer forintjával s éksze-reivel, ez gyalázat! — Talán bizony Gerő

tételek mellett egyezkedjek a helyi vasutal s ha az egyesülés nem sikerül, a vásártéri vasut r. társaság legalább még egy évig folytassa továbbra az üzemet, de úgy szólván ingyen ne adják oda a vasutat.

Csanák J. pártolja az egyesülést.

Lengyel Imre, ki még az üzlet-vezetői teendőket is ingyen teljesítette, kijelenti, hogy az igazgatóság elment a takarékoság legszélsőbb határáig. Belátta, hogy a jelenlegi viszonyok között a vállalat tovább fönt nem állhat. Részletesen kifejti a helyzetet és az egyesülés szükséges voltát. Ramutat azon nagy eredményre, mely az egész városnak érdeke, hogy t. i. egyesülés esetén a helyi vasut beszüntetheti a tehervonatok közlekedését az utcákon, mert a vásártéri vasut sinein szállíthatja el a gőzmalom terményeit. — Ez a szempont is szükségessé teszi az egyesülést (mi éppen ebben látjuk az egyesülés nagy hasznát) s megérdemli a ráfordított áldozatot.

Ez után elnököl Lengyel Imre fölteszi a kérdést: Elfogadja-e a közgyűlés az igazgatóság javaslatait, vagy nem?

Igennel szavazott 186, nemmel 18, így tulnyomó nagy többséggel elfogadtattott a helyi vasut r. társasággal való egyesülés.

Olvastatik a f. évi okt. 31-ik napjág összeállított mérleg, mely 1325 frt 66 krajczár veszteséget tüntet föl. A felmentvény az igazgatóságnak jegyzőkönyvi köszönet mellett megadatott.

Ezzel 12 órakor a hatvan-utca-barom-vásártéri vasut r. társaság utolsó közgyűlése véget ért. Az egyesülés azonban csak akkor válik tényné, ha a helyi vasut r. társaság közgyűlése is elfogadja azt. Hogy pedig elfogadja: abban nem kételkedünk.

Dr. Wolafka Nándor beigtatása.

Debreczen, nov. 21.

A debreczeni r. kath. templom tegnap reggel már 8 órakor teljesen megtelt közönséggel, mely a legnagyobb érdeklődéssel várta dr. Wolafka Nándor beigtatását. Az első padsorokat Debreczen város előkelő hölgyei foglalták el, a többiekben teljes számmal voltak képviselve Debreczen város különféle társadalmi osztályai, testületei, a padsorok közti tért és oldalhajókat pedig zsufoltság megtöltötte a közönség. A karzaton a városi daleyilet és a katonazenekar foglaltak helyet.

Öt voltak: a debreczeni többi egyházak lelkészei, a megyei és a városi tisztikar, a közös hadsereg és a honvédség tisztikara, az állami hivatalok képviselői, tanárok, tekintélyes kereskedők és iparosok, általában csaknem minden debreczeni notabilitás. A főoltártól balra két padsorban ült a r. kath. egyházi bizottság, a közép bejárat előtt pedig a kath. ár-vák állottak, a kis leányok mind fehér ruhában.

Kilenc órakor kezdődött meg a beigtatás. A »veni sancte« után Zajnai János nagyváradi kanonok a főoltár elé lépett, dr. Wolafka vele szemben állt meg, egyszerű miseruhában. Zajnai kanonok előadta küldetését, mely szerint dr. Wolafka Nándort beigtatja; meleg hangon emlékezett meg az elődökről, Huzli és Szakszó kispépostokról, aztán felolvastatta Makucz Ernő káplán által a királyi kinevezést,

is elvette volna őt, ha másképp beszélt volna vele Szeréna, — és hogy a huszezer elveszett, rögtön a majorné leányát jegyezte el, — sőt rebesgetik, hogy a hazatérő fivérnek meg a kisebbik major-lányt szánták. (Hát ő róla letettek, mert szegény.)

Sok szerencsét neki! Valószínűleg egy nyerstermesztető férfi lehet, ki nem ismert, nem tanult mást, mint matrózaira és a tengeri viharok alatt szitkozókra.

Isten mentsen meg tőle.

De hát tulajdonképen kihez is menjen? A napokban lesz 18 éves, ehhez ha még két év jön, lesz 20 éves.

A rózsakoron tul.

Jönnek aztán gyorsan a többi évek... Most észlelt arra Szeréna legelőször, hogy a mai szegény leányok a miatt törekednek tanulásaikkal valamely pályára, hogy ha férjhez nem viszik őket, élni tudjanak, mert nincs vagyonuk.

Sőt ha önálló pályát nyerne, akkor elenyészik a »vén leány« czim. Nevezik őket pályájukról, és czimök, állásuk van.

Bizonyosan nem is tanulna, nem is törné magát ily önálló pályára után egy leány sem, ha idejében jól férjhez mehetne; de miután a férfiak csak a pénz után kapzsiszkodnak — s a kinek nincs, azt kikerülik (Szeréna keserű tapasztalásból tudta már), hát a leányok mégis okosan teszik, hogy így fogtak ki az őket melőző férfiakon.

Amde, ő nem törekedett ily önálló pályára. Kinek jutott az eszébe?

(Folyt. köv.)

és a főpásztori rendeletet s miután Wolafka megesküdt az evangéliumra, átadta neki a plébánosi hivatal jelvényeit; a templom kulcsait, a keresztlő-kut kulcsait, az evangéliumot, a szertartáskönyvet s gondjaira bízta az árva nevelését. Aztán felszólította az egyházi bizottság tagjait a szokásos kézfogásra, mit azok teljesítettek.

A beigtatási szertartás után dr. Wolafka a szószékre ment fel s szentbeszédet tartott. Eleinte hangját a meghatottság oly gyöngévé tette, hogy alig hallott, de mikor tovább ment a szent beszédben, alakja kiemelkedett, hangja csengővé lett s oly hev, oly erő nyilatkozott benne, hogy a közönség mind végig a legnagyobb figyelemmel hallgatta.

A szentbeszéd után nagy misét tartott az új prépost-plébános, fenyves segédjelet. A mise alatt Czapek Péter karnagy vezetésével a katonazenekar egy része, továbbá a zenede növendékei Zivuska Ferencné vezetésével, a dalárda hozzájárulásával, egyházi énekeket adtak elő.

A mise végével »Te Deum« volt. A templomi szertartás pár percczel 12 óra előtt ért véget.

Az isteniüszület tartama alatt a következő zenei darabok adtak elő:

»Veni sancte spiritus«, vegyes karra és zenekarra szerzte Czapek.

»Messe in C dur.« No 1. Horáktól. »Graduale«, Weisztól, basszus-szólo, énekelte Boros L.

»Offertorium« Tauxtól, cello-szólo, vegyes karra.

»Te deum laudamus«, Mozarttól. Az összes számok vegyes kar által énekeltek és a katonai zenekar által vonós hangszeren kísértettek. Részt vettek az éneklésben: Zivuskáné urhölgy tanítványaival, továbbá Csapó Etelka k. a., Szendrői, Boros, Husz, Balog és Czapek urak. Betanította és vezényelte Czapek karmester.

»Agnus dei«, énekelte a debreczeni daleyilet.

A beigtatás után dr. Wolafka Nándor tisztelgőket fogadott, majd pedig a Bikaszalodába ment, melynek földszinti éttermében d. u. 1/2 2 órakor gazdag ebédet adott s mint szíves házi gazda mutatta be magát.

Az ebéd után 250-en jelentek meg a debreczeni társadalom minden rétegéből. A tágas étterem alig tudta befogadni e nagy és diszes vendég-sereget. Jelen voltak a helybeli r. kath. klérus tagjai, a kath. egyház előjáróin, a kath. tanárokon és tanítókon kívül: Kiss Áron ref. püspök, a debr. ref. lelkész kar, Matherny Lajos ág. ev. lelkész, a főiskola akadémiai tanárai, a különféle tanintézetek igazgatói, Eötvös K. Lajos tanfelügyelő, a kir. tábla, kir. törvényszék, kir. ügyészség, kir. járásbírósg teljes számmal, a katonai tisztikar számos tagja, az állami hivatalok vezetői, számos ügyvéd, orvos, kereskedő, iparos, a városi és megyei tisztikar, több polgár, szóval minden áruyatalla Debreczen társadalmának. A társaság tulnyomó nagy többségében annyira kálvínista jelleggel bírt, mintha nem is kátholikus, hanem kálvínista püspök beigtatását ünnepelték volna. Ebéd alatt a katonai zenekar és a Rácz K. zenekara felvitla játszott.

Az étlap, melynek minden egyes száma a Fehér Herman vendéglős jó konyhájáról, e keresztelelten borai pedig pinczéjének gazdagságáról tettek bizonyoságot, a következő volt:

Fehér csiga-leves és barna finom főzelék.
Hidég fogas és tok tartár-mártással.
Nyul-gerez, madeira mártással és pástétommal.
Punch.
Pulyka salátával.
Bélszín és borjú-szeletek, burgonya piréével.
Almás és turós rétes.
Crémek. Jardinetto. Káv. Borok.

Az első pohár-köszöntőt dr. Wolafka Nándor mondotta. Mint kath. pap először is a kath. egyház fejét, kinek feladata a világosságot és békességet terjeszteni, a római pápát élteti. Mint magyar kath. püspök pedig Magyarország apostoli királyáért emel poharat. Sok csapás érte — úgy mond — ő felségét, de Szent István koronájának van egy nagy ékszere, mely minden időben vigasztalására szolgál: hű magyar népeknek odadó ragaszkodása és hűsége. Lelkes szavakban élteti ő felségét.

E toaszt után a katonai zenekar elkezdte játszani Kölcsey himnuszát s dr. Wolafka Nándor kezdeményezésére a magasztos himnusz az egész társaság fellálva énekelte. E szép jelenet feledhetetlen benyomást tett a jelen voltakra.

Dr. Wolafka Nándor második pohár-köszöntőjében dr. Schlauch Lőrincz nagyváradi püspököt és Zajnai János prépostot éltette, ki őt beigtatta. Majd mint Debreczen polgára szólott s köszönetet mondott azon jóindulatért és jóakarattól, melylyel már eddig is találkozott. Élteti Simonffy polgármestert és a városi tanácsot, kívánván, hogy a város czimerében levő palmará a dicsőség palmará legyen. Beszédét folytatva, elismerését fejezi ki azon hatalmas, tekintélyes felekezetről, melynek méltó képviselője (Kiss Áron püspök) jobbján ül. Szólo nem felejt el azt, hogy ő kath. pap, de nem feledkezik meg azon testvéri szeretetről sem, melyet neki Kiss Áron püspök és szavakkal mondott: Legyünk mi egyek a testvéri szeretetben! Tapasztalta e testvéri szeretetet s ápolni akarja azt a jövő-

ben. Mutassuk meg a világnak, hogy Debreczenben a kath. kisebbség daczára a felekezetek közt kölcsönös szeretet és tiszteltet virágzik. Élteti Kiss Áront, a hatalmas és tekintélyes ref. felekezet püspökét, kívánva, hogy egyháza érdekében kifejtett törekvései sikerüljenek. — Végül összes vendégeiért emel poharat.

Dr. Irinyi István a debreczeni kath. iskolaszék megbízásából és nevében üdvözlö az új lelkipásztort, kinek kinevezését örömmel és lelkesedéssel fogadták a debreczeni kath. hívek. Az egyház emberét és a magyar főpapot látják és tisztelik benne s teljes hittel remélik, hogy a rávartó feladatok közt mindig megtalálja a kiveztő utat.

Simonffy Imre polgármester a város nevében üdvözlö Wolafkát.

Kiss Áron püspök meg van győződve felőle, hogy dr. Wolafka Nándor a felebaráti szeretetet és egyetértést fogja terjeszteni. — Segítse Isten a testvéri szeretet ápolásában. Testvéreknek kell lennünk, hisz ugyanazon hazának vagyunk gyermekei. Dr. Wolafkaért üríti poharát.

Bolla Kálmán tábornok kifejti, hogy az Isten-félelem az erkölcsi élet alapját képezi s a katonai bátorságot éleszti, mert ha a katonán nem istenfélő, nem fog megállani azon a veszélyes helyen, a hová kirendelték. (Itt a tábornok ur nagyon közel jutott a kálvínista predesztinációhoz. Szerk.) A debreczeni katonai tisztikar nevében élteti Wolafkát, kiben nemcsak püspököt, de generalist is lát.

Dr. Wolafka Nándor Bolla tábornokért emel poharat, mint a kinek nagy érdeme van abban, hogy Debreczenben a polgárság és katonaság közt a legjobb egyetértés uralkodik. A békében békességben, háboruban dalmalosan álljon a hadsereg.

Némethy Lajos lelkész a testvéri szeretet hirdetőjéért, a fenkölt szellemű főpapért, városunk új polgáráért, dr. Wolafka Nándorért emeli poharát.

Ráos Gyula alispán Wolafka elődjét, Szakszó Reszót élteti.

Dr. Wolafka Nándor elődje nevében, kinek emléket tiszteli, őszinte köszönetet mond e megemlékezésért s szintén egy távol-levőt éltet: gróf Deigenfeld József főispánt.

Ez után felolvasták az üdvözlőtáviratokat, melyek nagy számmal érkeztek, többek közt Thaly Kálmántól, Körössy Sándortól, a Tavasz-családtól, Dedek Krescencz-től, gf. Csaky Kálmántól stb.

Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelő rendkívül szellemes toasztban, érdekes szójátékokat csinálva Wolafka czimeiből, a két püspököt, Kiss Áront és Wolafkát élteti.

Matherny Lajos ág. ev. lelkész, Géresi Kálmán tanár, Dicsöfi József ref. lelkész (kivánva, hogy Wolafka püspöknek, kinek egyházmegyéje nincs, legyen a megyéje az általános keresztényi szeretet megyéje) Wolafkát élteti, mire Wolafka meghatóttan jelenti ki, hogy azt a bizalmat és szeretetet, melyben részesült, soha nem akarja eljásztani. Ismételve igéri, hogy a testvéri szeretet lesz a jelszava.

Dr. Erdős József, Balogh Ferenc, Csiky Lajos, Csérhalmi József tanárok Wolafkát éltetik s dr. Wolafka Nándor utolsó toasztjában a kegyesrendiek és azok főnökét élteti, igértvén, hogy a debr. kath. főgymnázium megalakítására fog törekedni.

Végül Kölcsey himnuszát ismét énekelte az egész társaság s ezzel a társas-ebéd d. u. 5 órakor véget ért.

Határidő-naptár.

Nov. 23. Városi közgyűlés.
Nov. 27. Az István-malom r. társaság rendkívüli közgyűlése.
Nov. 27. Próbabál a Margit-fürdőben.
Nov. 30. Szavazatok beadásának határideje a debreczeni egyházmegyei tiszti állásokra.
Decz. 4. Az ügyvédi kamara tisztújító közgyűlése.
Decz. 17. A Fröbel-egylet tombola-estélye.

Ujdonságok.

* A debreczeni színház sorsa. Szombaton este a színházi bizottság ülést tartott a színházra beérkezett pályázatok felett. Tudvalevőleg őt pályázó volt, de ezek közül csak Tiszai, Makó és Rakodczai kaptak szavazatot. A titkos szavazás eredménye a következő volt: Tiszai kapott 9 szavazatot, Makó 3-at, Rakodczai 2-öt. A szavazás előtt dr. Kola János indítványozta, hogy tekintessenek semmieknek a pályázatok s a színházi bizottság lépjen érintkezésbe Leszkayval, de a bizottság egyhangulag helyeselte Komlóssy Arthur azon felszólalását, hogy Debreczen városilyen komoly dologból nem fogjatekötüznis azt bizony soha nem teszi, hogy egy színirendtort még alázatosan engesztelgesen, annál is inkább, mert a magyar színházgatók java pályázott s nem vesztünk Leszkayval semmit. Boczkó Sámuel pedig azt jelentette ki, hogy neki Leszkay határozottan kinyilatkoztatta, miképp Aradra fog menni (Kérdés, vajjon Arad, e nagy igényű, derék város, akceptálja-e őt? Szerk.) Erre Kola visszavonta indítványát. — Hogy a színházi bizottság az őt pályázó színházgató között Tiszai Dezső kassai színházgatót ajánlotta: ez találkozik a mi nézetünkkel is, mert csütörtöki

a világnak, hogy Debreczenben... a felekezeti... és tisztelet virág...

István a debreczeni kath. iskolából és nevében üdvözlő az... kinevezését örömmel és...

... polgármester a város... Nándor a felebarátai... meg fogja terjeszteni...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

... Nándor Bolla tabornok... a kinek nagy érdeke... Debreczenben a polgárság...

czikkünkben első helyen (elismervén a többi... Tiszai és Makó... megnyugodunk benne.

A mai tanácsülésen tárgyalottat a szinü... Tiszainak itette oda a színházat. A 10... ték papirokban teendő le az igazgató által.

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

Övintézkedések a diphteritis ellen. — A városunkkal szomszédos helyse... diphteritis járványos jelleggel uralkodván...

fogházak Cs. Molnár István is, vádoltatván... Eljegyzés. Szentpétery Lajos helybe...

Megbírságot a miniszterelnököt. Az Arad és Vidék-ben olvassuk, hogy Wekerle Sándor...

Dr. Wolafka Nándor — tegnapai beigtatása alkalmából — 2000 koronát adományozott jótékony és közművelődési czelokra.

Egy debreczeni kivándorló Odisséja. Három hónapja már, hogy Major János debreczeni szíjgyártó Amerikába vándorolt...

Színház Szombaton — Csiky Gergely halála évfordulójának emlékére — a nagy színműről egyik kiváló alkotását, a »Proletárook« című színművet adták...

Elmúlt járvány. Az újavárosi pusztán az állatok közt fellepett száj- és körömfájás, mint hatóságilag konstataált, már elmúlt...

Öt lövés két ember élet ellen. Rémes merénylet tartja izgatottságban Nagy-Létát. Egy dühöngő embernek démoni lélekben vad elhatározás tört ki...

A nő éppen az ablaknál kötetgett, meglátta a mint férje az udvarra fordult és első dolga volt eltorlaszolni az ajtót.

Oláh Dániel zörgetett, hasztalan. Ekkor a nagy érdelem rávetette magát az ajtóra s betört. Vérbeforgó szemekkel nézett a remegő asszonyra és büszkén kiáltotta: — Utótt halálos órája! Lefoglalok löni, mint egy kutyát.

Oláh Dániel nem szolt semmit többé, — hanem kirántotta revolverét és villogó csővét neki célozta a térdelő asszonynak. Dühök vakká tette. Többször lött, mint egy eszeveszett. Az első golyó nem találta az asszonyt, a ki sikoltva kelt félre a helyzetéből és a merénylő felé tett néhány lépést.

A dühöngő vad kacagásba tört ki. — Tehát megszüntél élni, te szép asszony!

Aztán a meleg revolver csővét a mellének szegezte, gyorsan rántotta meg a revolver ravaszát, két tompa dördülés halatszott és az ember halva terült el a földön.

Ekkor már a Szabó Juliánna szomszédjai meghallották a sürü lövöldözések dőrejét. Rosszat sejtve mentek oda és ott találtak az asszony teste fölött Oláh Dánielt, kinek melléből hatalmas sugárban ömlött meleg vére. Sze-meit megüvegesedtek. Meg volt halva.

Ellenben az asszony csodával határos módon megmenekült. A golyó kissé befuródott homlokába, de csak megszedítette. — Fischer nagy-létai orvos nyomban ott termelt a szörnyű dráma színhelyén és kezelés alá vette Szabó Juliánát. A golyót kivette homlokából és az asszony most már minden veszélyen túl van. Sebálza nincs. Életét minden bizonyval sikerül megmenteni.

TÖRVÉNYSZÉK. Pánszláv orvosnövendék. Harmad-éve Marsall Gusztáv petrováci illetőségű, — most bécsi orvostanhallgató Petrovácson egy majális alkalmával a következő felköszöntőt mondotta:

»Ez a Duna szláv folyam volt, talán ismét az lesz; sok fűzfa van a partján, vajha mindegyiken egy magyar lógná.«

A kir. ügyészség a magyarfaló orvosnövendéket nemzetiség ellen való igazgatás miatt pörbe fogta. Marsall jogász volt Eperjesen, de kicsapták az akadémiából, mert örökösen titkos pánszláv társaság alakításán törte fejét.

Ekkor Pozsonyba ment tanulni, — a honnan szintén távoznia kellett, még pedig azért, mert Csaky gróf miniszter az ország összes tanintézetéből kitiltotta. Így került Bécsbe, a hol magyar nyelvtanító lett Ausperg Engelbert herceg házában. — Marsall bűnpörének tárgyalására megjelent az újvidéki törvényszék előtt, mely őt felmentette azzal a megokolással, hogy az inkriminált tősztnak nem ígért, hanem nevelésének hatása lehetett akkor is, ha a »magyarón« kifejezést a magyarokra értette.

Ugyancsak felmentő volt az ítélete a szedgi kir. táblának, mert itt meg nem a magyar nemzet ellen való gyűlöletet felhívást, hanem egyéni véleménynyilvánítást láttak a vádolt szavaiban. Egész ellenzők álláspontja helyekedett az ítélettel szemben, Toth Lőrincz elnökölte alatt a kuria IV. büntető tanácsa, a hol az ügyet Székely Ferencz kuriai bíró referálta. A legfelsőbb fórum, kiemelve, hogy Marsall felköszöntője a magyar nemzet ellen való legmélyebb gyűlöletre vall és ellene másokban is gyűlölet kelteni törekedett, a nagyreményű pánszláv medikust félvi államfogházba ítélte. A kuria ily módon megokolt ítélete után még azt tartjuk felemlítésre méltónak, hogy akadt ez országban, az újvidéki törvényszéknel, magyar bíró, a ki Marsallnak a magyar nemzet ellen intézett ígató szavait a végtárgyalási jegyzőkönyv tanúságaként szószert »szerény óhaj«-nak kvalifikálta. — (E tárgyra — kapcsolatban azon debreczeni joghallgatók ügyével, kik Lukácsit ünnepelték — még visszatérünk. Szerk.)

Lapunk a »Debreczen« nyomdájára ismét több rendbeli díszbetűkkel, körzettekkel, hivatalos, kereskedelmi és takarékpénztári nyomtatványokhoz szükséges — r é z l é n i á k k a l szereltetvén fel: ajánljuk azt az illetők pártoló figyelmébe. Béli meghívók, tánczrendek, kereskedelmi árjegyzékek, körlevelek és számlák egy helyben mint vidékre a legrövidebb idő, izléses kiállítás és jutányos árak mellett készítettnek. Vidéki megrendelések Erdélyi István nyomdai művezető nevére címzendők.

Mit hoz a holnap? A leáldozó nap sugarainak visszaverődő fénye bucsuzik a hegy ormán. Az ég alja — egy égő tenger — biborszínben fűrészi a földet. Mintha égő falvak s városok ijesztő fényét tükröznék vissza a nyugoti fellegek. — Szel lesz; s valóban az északi hegyek ormairól hűvös szél sivit le a völgybe, egy más áramlat pedig a fellegek megmérhetetlen gomolyait úzi maga előtt. Hollók csapata károg rémesen a magashban, miközben apró, fehér toll-pehelyszóró laza hó-csillagocskák igyekeznek szörnyeggel bevonnai a még pár percet előtt szürke, poros utat. Csak igyekezet marad; a hópely, mint ábrándjaink, születését alig éli túl. A természet azonban következetes, a pelyhek millióit önti s egyenetlen harcra keletkezik a gyenge őszi napfény által a por-szemek közé belehelt parányi meleg és a pelyhek közt s a hó diadalmas e harcban. A földnek tarka külső rétegét egyszínű fehér lepel vonja be; s mint egy ifjú lány romlatlan érzelme-világa, oly mocsoktalan, tiszta e lepel.

Ott van a bádögfedelű templom, a mohos szindelytetőn épen úgy, mint az időtől megbarnult szalmás kunyhófedelen s ha tiszteletre indít egy galambfehér hajó öreg, annál mélyebb, nagyobb a tisztelet a fehér mindenség látlára, Tisztelet? Nem, öröm az a gyermek-világnak. Piciznye szívök megdöbben az első hó látlára, hiszen jól emlékeznek — akkor is hó volt; midőn tavaly a legnagyobb öröm érte őket, Papa, ugy-e csináltatsz nekem szánkót, beszélisz Jézuskával, hogy hozzon falovat, kardot, trombitát? Kérdi a fiucska. Mama, hó van; ugy-e megkapom az aranyhajó babát, hoz az auggyal — lesz szép ruhájú a babának, kis szobájá, az' ígérted, megkapom: »majd ha fa, hól lesz nagy!«

Ki ne ösmerné fel a hóval borított természetben, sok kedély rokon évszakát, a hideg, zuzmarás, zimankós telet?

Hozott magával örömet, bánatot egyaránt. — Megjelenésére fokozódik az ifjú hölgyek arcán a — mosoly, előre átélnek az évszakkal járó élvezeteket. Ime ott lejtnek a zene üteme mellett a fényes teremben, édes szavak varázshatálmát a lényt, miket egy bódító pillantással jutalmaznak, arcuk

kigyul a tüztől. S míg új kosztümük egy-egy vetélytársát elhomályosítja s ez hizeleg ártatlan hívőgúgnak s nagyobb büszkeséggel tölti el szükeit, mint egy hadvezérét a megnyert csata tudata, míg hallgatják az édes szavakat, lövelik a bódító pillantást — forognak az illatos kavargással. — bar még csak képezetben — igazán nem gondolnak azzal, mit hoz a holnap?

Felszolgálják a párolgó teát s választottjakkal egymás mellett ülve beszélgetnek a jövő édes pillanatairól — no, igen, ekkor foglaloznak a gondolattal, gondolnak a holnappal, de míg légvárait építik, vajjon tudják-e, hogy mit hoz a holnap?

Képezetben mindenik ott iramlék egy »Valaki« karján, a jég sima parkettjén, karikázva, szelve a jeget s ott ül szőrmébe burkolva a csörgő szánya kényelmes ülésében. S midőn keklő aczállal szelik a jeget s tova iramlanak a milliárd hőcsillagocskából álló szemképrázató hőmezőn, nem jut eszükbe, hogy az élet is oly gyorsan iramlék s a mint halad tova észrevétlenül, az is olykor rendes utjáról eltérve kanyarog; nem jut eszükbe, hogy: mit hoz a holnap?

Ime, ott a nyomor szülőtte, kinek viskájón átsipol a szél. Tüzhelyén nincs parázs, testéről rongyok csüngenek le, csecsemőjét leheletével melegíti, élete elkeseredett küzdelem a nyomorral a létért, vajjon ennek mit hoz a holnap?

Az aggok aggódva látják a természet álmában a mulandóság képét, hiszen nekik is itt a tél. El-elmerengenek átélt idejök jó és rossz emlékein, visszaidezik a reménytelőtavaszt, a küzdelmes nyárt, a komoly őszt s midőn emlékeik képesen a rideg télhez, a jelenhez érnek, aggódó lelkekkel vajjon sejtik-e, hogy: mit hoz a holnap?

És végül a beteg, kinek erejét titkon aknázza alá a kegyetlen és kirelhetetlen kör, zugulók a változhatatlan sors ellen, hogy legrágább kincset is elrabolta, csak telet lát a télben, nem reméli, látja, hogy tavasz is jön arra; lelke sivár, élete panasz! Hát te balga azt hiszed, lenni mindig fölrhetetlen boldogság! Ládd, oly megnyugtató tudat nem lenni, szenvedni, örökké megsemmisülni, mert bizony ki tudja, mit hoz a holnap?

Künn vastag hópepel, csikorgó hideg, benn a kandalló jöltező melege, lobogó tüze minden lobbanásában egy-egy rejtély. Miért törődjünk ez üldöző kérdéssel, miért elméldünk fellette, hiszen ugye s fogjuk tudni már, mit hoz a holnap?

Gizella. Irodalom és művészet. A »Vasárnapi Ujság« november 20-iki száma 15 képpel, s a következő tartalommal jelent meg: »A kormányválság.« (Wekerle Sándor, az új miniszterelnök arcképevel.) — »Vége már...« Költemény Endrődi Sándortól. — »A király futása.« Elbeszélés. Irta Baksa Sándor. (Cserna Károly rajzával.) — »Magyar lobogó alatt az Adrián.« (Györök Leo hat képevel.) — »Egy neveléses tragédia. Elbeszélés írta W. K. Clifford. Angolból fordította ifj. Szász Béla. — »A saragossai ferde torony.« (Képpel.) — »A fejedelmi nő foglalkozása.« Özvegy Szász Károlyné, a két püspök anyja. (Arcképpel.) — »A Szapáry-kormány lemondásának bejelentése a főrendiházban.« (Ellinger Ede pillanatnyi fényképevel.) — »Az erdélyi színészet százéves ünnepe.« (Képpel.) — »Küry Klára.« (Képpel.) — »Nebántsvirág«-ból és »Fanchon asszony leányá«-ból.) Dr. Kovács Dénes-től. — »Diogenes hordója.« (Képpel) — Irodalom és művészet; Közintézetek és egyletek; Műújság; Sakkjáték; Képtalány stb. rendes rovatok.

Közgazdaság. Kőbányai sertésüzlet. A sertés-kereskedelmi csarnok jelentése. November 18. a) Hizott sertés árak: I. Magyar első rendű: 1 Öreg nehéz (páronként 300—400 kilg-on felüli súlyban) 41.—42.— 2. Öreg közép (páronként 300—400 kilg-súlyban) ———— 3. Fialat nehéz (páronként 320 kilg-on felüli súlyban) 44.50—45.— 4. Fialat közép (páronként 251—320 kilg, súlyban) 44.—44.50 5. Fialat könnyű (páronként 250 kilg-ig terjedő súlyban) 44.—45.— 6. Nehéz (páronként 280 kilg-on felüli súlyban) 42.—43.— 7. Közép (páronként 220—280 kilg, súlyban) 43.—43.50 8. Könnyű (páronként 220 kilg-ig terjedő súlyban) 45.—46.50 III. Szerbiai: 9. Nehéz (páronként 260 kilg-on felüli súlyban) 42.50—45.— 10. Közép (páronként 220—260 kilg, súlyban) 42.50—44.— 11. Könnyű (páronként 220 kilg-ig terjedő súlyban) 42.—42.50.— Sertés létszám: nov. 17. napján volt készlet 116,344 darab. A hizott sertés-üzletirányzata: változatlan. — Hízlatni való sertés 16.—18.—, malacz (11—20 hónapos korban) felhajtott 1612 drb.

Budapesti gabonatözsde. Hivatalos jegyzések november 19-én. Buza tavaszra 7.62 pénz, 7.64 áru, Rozs észre 7.56 pénz 7.57 áru Tengeri 1892. okt.—nov.-ra —— pénz, —— áru. 1893. máj.—jun.-ra 4.85 pénz, 4.86 áru Zab észre 5.51 pénz, 5.52 áru. — Káposztarepcze aug.—sept. 11.80 pénz, 11.85 áru.

VASUTI MENETREND.

1892. május hó 1-től.

Debreczenből indul:

Budapest—Nagy-Várud felé	reggel 8 ó. 40 p.
	déli 12 ó. 52 p.
	este 10 ó. 31 p.
Csak Nagyvárud felé	délután 3 ó. 40 p.
Szatmár felé	délután 3 ó. 24 p.
	este 7 ó. 45 p.
	éjjel 8 ó. 09 p.
Miskolcz felé	délután 8 ó. 45 p.
	délután 8 ó. 35 p.
	este 7 ó. 35 p.
B.-Szt.-Mihály felé	máv-ról reggel 5 ó. 48 p.
	vásártérről délután 6 ó. 04 p.
	máv-ról délután 3 ó. 19 p.
	vásártérről délután 3 ó. 38 p.
Füzes-Abony felé	máv-ról reggel 4 ó. 15 p.
	vásártérről délután 4 ó. 32 p.
Ohat-Köcsig	máv-ról délután 5 ó. 10 p.
	vásártérről délután 5 ó. 24 p.

Debreczenbe érkeznek:

Debreczenbe N.-Várud-P.-Ladány felől	reggel 2 ó. 44 p.
Budapest felől	délután 3 ó. 09 p.
	gyorsvonat este 7 ó. 09 p.
Csak Nagyvárud felől	reggel 7 ó. 42 p.
Szatmár felől	reggel 8 ó. — p.
	délután 12 ó. 29 p.
	este 10 ó. 16 p.
Miskolcz felől	reggel 8 ó. 07 p.
	déli 12 ó. 36 p.
	este 7 ó. 20 p.
Bud-Szent-Mihály felől vásártérről	reggel 8 ó. 03 p.
	máv-ra reggel 8 ó. 17 p.
	vásártérről délután 5 ó. 46 p.
	máv-ra este 6 ó. 05 p.
Füzes-Abony felől vásártérről	délután 5 ó. 23 p.
	máv-ra délután 5 ó. 37 p.
Polgár-Ohat-Köcsig	reggel 8 ó. 12 p.
	máv-ra reggel 8 ó. 27 p.

Budapestről—Debreczenbe indul:

Személy-vonat reggel	8 óra 25 pkor.
Gyors-vonat délután	2 óra 10 pkor.
Személy-vonateste	7 órakor.

(Egységes vasuti- — zóna — idő szerint.)

Főszerkesztő: **Szinay Gyula.**

Felelős szerkesztő és lapkiadó: **Kósa Barna.**

Főmunkatárs: **Dr. Bakonyi Samu.**
(Szerkesztőség és kiadóhivatal: nagy-uj-utca 1702. sz.)

Nemcsak kolera ellen, hanem mindig ajánlható!

Nemcsak kolera ellen, hanem mindig ajánlható!

Tényleg **tiszta borkivonat**

KAPHATÓ: csak a legfinomabb **Füzer- és csemege-üzletekben.**

Gyógyszer-tárakban és gyógyfű-kereskedésekben.

430. 5-20.

JUTÁNYOS szabott áron
kaphatók

SZABÓ LAJOS FIAI CZÉGNÉL:

divatos női ruhaszövetek

Francia flanelek, Kasán, Moldon

legújabb ruhadiszek

FEKETE DIVATKELMÉK

szines és fekete selymek

mosó velezek

TÉLI HIMALÁYA KENDŐK

selyem- és haraszt-kendők

GYERMEK-RUHÁCSKÁK, FELÖLTÖK

normal-, gyapju- és- pamut

alsó ingek

UJJASOK és NADRÁGOK

Téli harisnyák, keztyűk.

Az idén szép raktárt tartunk:

BRASSÓI és GÁCSI

posztókban

Tricot, peruvien és Doskinokban.

(419.) 23-?

Kaszanyitzky Endre

ELŐBB

Kuhinka István K.

üveg, porcellán lámpa és háztartási cikkek raktára.

Debreczenben,

ajánlja pontos kiszolgálat és gyári árk mellett az őszi és téli idenyre ujonnan érkezett és nagy választékkal berendezett

Ditmár-

és Brünner-féle

a legjobbnak elősmert gyármányu szalon-függő és

asztali petroleum lámpáit s minden hozzátartozó cikkek nagy raktárát

és a most legújabb találmányu ugynevezett

CSODALÁMPÁKAT,

melyek rendkívüli olcsóság és takarékosági szerkezetöknél fogva a legnagyobb keresetségnek örvendenek.

(189.) 30.—
Képes árjegyzékek kívánatra bérmentve.

„SÖR-RAKTÁRT”

Az első szepesi gőz-, sör- és malátagyár!

résztvénytársaság POPRÁDON

Debreczen városában egy hajlandó alakítani.

Készpénzbeli vagyonnal bíró pályázók felkértek, az erre vonatkozó beadványukat, a sörigazgatósághoz melibb beküldeni.

(455.) 3-3

162.

AZ „ISTVAN” GŐZMALOM TÁRSULAT

GYÁRTMÁNYAINAK

ÁRJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbeletetett eladási, fizetési és szállítási módzatokra vonatkozó egyezmények szerint.

itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

A. Asztali dara nagyszemű	100 kiló	16.20
B. Szinte „aproszemű		15.80
C. Királyliszt		15.60
1. Lángliszt kivonat.		14.60
2. Elsőrendű zsemlye liszt		14.—
3. Zsemlye liszt		13.40
4. Elsőrendű kenyér liszt		12.80
5. Közép kenyér liszt		12.20
6. Kenyér liszt		10.40
7. Barna kenyér liszt		7.—
8. Takarmány liszt		5.80
11. Finom korpa zsákkal		4.20
11. „ „ zsák nélkül		4.—
12. Durva korpa zsákkal		4.20
12. „ „ zsák nélkül		4.—
12. Csirke buza zsák nélkül		3.20

A zsákok súlytartalma, teljsulyt tiszta súlynak véve

A. B. 0—6 számig	85. kilogramm.
7. és 8. szám	70. „
11. és 12. szám	50. „

(5.) Debreczen, 1892. nov. 8.

Hat aranyérem, diszkereszt és diszoklevelek.

COGNAC

Gróf ESTERHÁZY GÉZA

saját gyártmánya.

Orvosi tekintélyek által ajánlva, felette kellemesen és jól ízlik, minőség tekintetében bármelyik francia gyártmánnal versenyezhet, ára pedig sokkal olcsóbb.

Különlegesség

a * * * * COGNAC,

mely mindenütt kapható.

Cognacunk tiszta borból idegen anyagok hozzávegyitése nélkül, francia mód szerint készül s ezért járványos betegségeknel, így kolera ellen övszer gyanánt sikerrel használtatik.

A gróf Esterházy Géza-féle Cognac-gyár

IGAZGATÓSÁGA 20—20.

BUDAPEST, VI. KÜLSŐ VÁCI-ÚT 23.

Páris, Lipcse, Bordeaux, Nizza, Berlin, Brüsszel.

SZÖNYEGEK

függönyök, ágy- és asztal-terítők

bútorszövetek és viaszkos-vásznak

nagy választékban

SZABÓ LAJOS FIAI CZÉGNÉL.

(418.) 23-?